

have sin Stilling som Statens Tilsynsmand, som Justitsminister. See, saaledes hænger det sammen med denne Seir for disse Grundsætninger. Det skulde glæde mig, hvis de kom til Seir, thi de ere naturlige og funde, og siden 1857 anerkjendte som saadanne af Folkethingets Fleertal. Det er imidlertid et stort Spørgsmaal, om vi komme videre end den Gang, da der f. Ex. var en Afstemning om et Hovedpunkt, der afgjordes med 51 Stemmer imod 12, uden at det dog endnu er kommet videre end til, at Alt er blevet ved det Gamle, naar jeg undtager, at man har indrettet et Repræsentantskab, som aldeles ikke er noget Repræsentantskab. — Hvorfor jeg har begjært Ordet, var for at udtale mig om et Underændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen). Det gjør mig ondt, at den ærede Forslagsstiller ikke er tilstede, idet der er noget Ubehageligt i at angribe en Mands Forslag, naar han ikke er her; men da Sagen skal behandles, kan jeg ikke stille mig anderledes. Det er et Underændringsforslag til Udvalgets Forslag under Nr. 1 til § 2. Udvalget har villet, at Repræsentantskabet skal kunne tage Beslutning ogsaa med Hensyn til Forandringer i Repræsentantskabets Sammensætning, og dette finder jeg at være saa naturligt i denne Forening, nemlig Kjøbstædernes Forening, eftersom her virkelig er en Repræsentation foreslaaet. Det er jo Interessenterne, der vælge Repræsentantskabet. Det er noget ganske Andet end i Landets almindelige Brandforsikkring, hvor det er uvedkommende Personer, der vælge det saakaldte Repræsentantskab. Her derimod er det som sagt Interessenterne; det er vel et lille Antal — det har jeg ikke Noget imod, at det maatte ikke er meget heldigt, hvad der er fassat fra Først af — men det er dog virkelig et Repræsentantskab, thi det er de Interesserede, som vælge, og saa strider det, siger jeg, imod Ideen om Selvstyrelse at ville forbynde dem i at vedtage Bestemmelser om Bestyrelsen, og navnlig om et Punkt, som er det vigtigste ved Bestyrelsen, nemlig den Samling af Mænd, der skal have Raadighed over hele Sagen. Jeg maa derfor tillade mig at fra raade det ærede Thing at gaae ind paa dette

Underændringsforslag. I Forbindelse dermed er der af det samme ærede Medlem stillet et Underændringsforslag til Udvalgets Forslag til § 7. Det er et Forslag, der svarer til det andet. Det vil nok have Sagen afgjort paa en anden Maade, men jeg finder ikke, at der er nogen Grund til at gaae ind derpaa. Hvad angaaer det Forslag, som er stillet af det samme ærede Medlem til § 4, og som gaaer ud paa, at Bestemmelsen om et Samtykke fra dem, der ere berettigede til Banthestelse eller Banthestelsesobligationer, skal gaae ud, da finder jeg, at det er et meget rigtigt Forslag. Dersom man ikke lader denne Bestemmelse udgaae, kan man ligesaa godt bestemme, at Ingen nogenstunde maa træde ud af denne Forsikkring. Det vil saa at sige være umuligt at opsørge den, som er i Besiddelse af Banthestelsesobligationen, men denne Besidder er det jo, af hvem man skulde have Samtykke (E. C. Larsen: Han faaer sine Renter hvert halve Aar). Ja, han faaer sine Renter, men der kan være en ny Eier hvert halve Aar. Det vilde blive en saa bebyrdende Indskrænkning, at det er det samme som et Forbud mod at komme ud af denne Forsikkring. Naar vi nu dernæst se hen til, hvem det er, der skal sikkes ved denne for Eieren af Bygningen besværlige Foranstaltning, saa er det Banken, der skal sikkes for sine Banthestelser. Jeg vil nu spørge, om der er nogen Mand her tilstede, som mener, at dette skulde have nogensomhelst Betydning for Banthestelsernes Skyld. Jeg vil spørge: Er der i en Kjøbstad nogen Grund, hvorpaa der staaer et Hus, og hvor denne Grund ikke skulde være istand til at være virkelig Pant for Banthestelsen? Jeg troer virkelig ikke, at Noget tør paastaae, at der ikke skulde være Sikkerhed nok i Grunden, og det er jo ikke Grunden, der forsikkes, den bliver tilstede, hvad enten den Bygning, der staaer derpaa, brænder eller ikke. Banken har altsaa sin gode Sikkerhed. Det er det sikreste Pant, der kan gives her i Landet, og denne Sikkerhed er lige god, siger jeg, enten Bygningen staaer der eller ikke. Naar denne Bestemmelse da ikke har Betydning for Banken, saa er det ikke Andet end — jeg veed ikke, om jeg maa